

Sygn. akt: III C 861/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w III Wydziale Cywilnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Szymon Stępień

Protokolant: stażysta Adrianna Szczodrowska

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2018 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki akcyjnej w W.

przeciwko B. Z.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Spółki akcyjnej w W. na rzecz pozwanej B. Z. kwotę 1.817 zł (tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III C 861/17

UZASADNIENIE

wyroku z 14 lutego 2018 roku

wydanego w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z 4 listopada 2016 roku powód (...) Spółka akcyjna w W. zażądał zasądzenia od pozwanej B. Z. na swoją rzecz 6.818,46 złotych z odsetkami ustawowymi oraz rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

W uzasadnieniu podał, że pozwana zawarła z (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Podał, że w toku świadczenia usług pozwany nie zapłacił na rzecz wierzyciela kwoty dochodzonej pozwem, na którą składają się wynagrodzenie za świadczenie usług telekomunikacyjnych wskazanych w fakturach oraz kara umowna za przedterminowe rozwiązanie umowy.

Sprawę przekazano Sądowi Rejonowemu Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Podniosła, że powód nie wykazał istnienia swojej wiarygodności co do zasady, jak i wysokości. Podała również, że nie ma dowodów, z których wynikałoby że podpisująca się pod umową A. K. była umocowana do składania oświadczeń woli w imieniu operatora telekomunikacyjnego. Wskazała, że umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych została zawarta pod wpływem błędu wywołanego przez pracownika (...) S.A.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 2 października 2015 roku pozwana B. Z. i A. K. podpisały umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych na okres 24 miesięcy. Dotyczyła ona numeru końcowego abonenta (...). Przedmiotem tej umowy miało być świadczenie przez (...) S.A. usług: zapewnienia przyłączenia od sieci telekomunikacyjnej operatora lub sieci innych operatorów współpracujących, wykonywania i odbierania połączeń, transmisji danych, wysyłania i odbierania krótkich wiadomości tekstowych oraz wysyłania i odbierania wiadomości multimedialnych, poczty głosowej, lokalizacyjne oraz inne rodzaje usług dostępne w publicznych sieciach telekomunikacyjnych operatora lub sieciach innych operatorów współpracujących. Ustalono, że w przypadku wypowiedzenia umowy w całości lub w części dotyczącej poszczególnych numerów abonenckich przez abonenta przed upływem okresu promocyjnego lub niedotrzymania przez abonenta któregokolwiek z zobowiązań przewidzianych w umowie dla okresu promocyjnego, co będzie traktowane jako wypowiedzenie umowy przez abonenta z przyczyn leżących po jego stronie lub w razie rozwiązania umowy w całości lub w części dotyczącej poszczególnych numerów abonenckich przez operatora z przyczyn leżących po stronie abonenta, określonych w regulaminie lub w szczególnych warunkach promocji obowiązującej abonenta, operatorowi przysługuje względem abonenta roszczenie o zwrot przyznanej ulgi, pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość.

Dowód:

- umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, k. 18-22

Dnia 4 listopada 2015 roku (...) Spółka akcyjna w W. wystawił fakturę VAT nr (...), w której stwierdził zobowiązanie pozwanej w wysokości 461,58 złotych z tytułu usług telekomunikacyjnych oraz opłat doliczonych w okresie od 6 października 2015 roku do 3 listopada 2015 roku. Dług miał być płatny do 18 listopada 2015 roku. Dnia 4 grudnia 2015 roku (...) Spółka akcyjna w W. wystawił fakturę VAT nr (...), w której stwierdził zobowiązanie pozwanej w wysokości 177,40 złotych z tytułu usług telekomunikacyjnych oraz opłat doliczonych w okresie od 4 listopada 2015 roku do 3 grudnia 2015 roku. Dług miał być płatny do 18 grudnia 2015 roku. Dnia 4 stycznia 2016 roku (...) Spółka akcyjna w W. wystawił fakturę VAT nr (...), w której stwierdził zobowiązanie pozwanej w wysokości 181,09 złotych z tytułu usług telekomunikacyjnych oraz opłat doliczonych w okresie od 4 grudnia 2015 roku do 3 stycznia 2016 roku. Dług miał być płatny do 18 stycznia 2016 roku.

Dowód:

- faktury, k. 24-26;

Dnia 10 marca 2016 roku (...) Spółka akcyjna w W. wystawiła notę obciążeniową nr (...), w której stwierdził zobowiązanie pozwanej w wysokości 4.099,83 złotych z tytułu niedotrzymania warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, płatną do 24 marca 2016 roku.

Dowód:

- nota obciążeniowa, k. 23;

Pismem z dnia 20 września 2016 roku powód wezwał pozwaną do zapłacenia na swoją rzecz kwoty 6.763,44 złotych, w tym 6.374,35 złotych tytułem należności głównej, 170,61 złotych tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności poniesionych przez nowego wierzyciela, 209,93 złotych tytułem odsetek wymagalnych naliczonych przez (...) S.A. oraz 8,55 złotych tytułem odsetek naliczonych przez nowego wierzyciela.

Dowód:

- pismo z dnia 20 września 2016 roku, k. 50;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Powództwo zostało oparte na dyspozycji wynikającej z art. 471 k.c. oraz art. 483 § 1 k.c. Zgodnie pierwszym z nich dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z drugim można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna).

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W przedmiotowej sprawie powód dochodził spełnienia przez pozwaną zobowiązania wynikającego z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w związku z przelewem tej wierzytelności na jego rzecz, a także kary umownej. W takiej sytuacji winien był wykazać, że doszło do zawarcia takiej umowy oraz wysokości należności pozwanego, które z niej wynikają, jak również okoliczności wskazujących na powstanie wierzytelności opisanej w nocie obciążeniowej.

W ocenie sądu powód okoliczności tych nie wykazał w zakresie niezbędnym do uwzględnienia powództwa.

Na okoliczność zawarcia umowy powód przedstawił dowód z dokumentu zatytułowanego "Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). (...)". Jakkolwiek bezsporne było to, że pozwana podpisała tę umowę, jednak powód nie wykazał, by oświadczenie A. K. zostało złożone w imieniu (...) S.A. w W.. W takiej sytuacji powód nie wykazał, by pozwana łączyła z tą spółką jakąkolwiek umowę. Co więcej, powód nie wykazał również wysokości roszczenia z tytułu świadczeń telekomunikacyjnych. Na tę okoliczność przedstawił trzy faktury, które miałyby zostać wystawione przez (...) S.A. w W.. Nawet gdyby tak było, stanowiłyby one wyłącznie oświadczenie woli jednej ze stron. Powód nie przedstawił jednak żadnego dowodu pozwalającego na czynienie jakichkolwiek ustaleń co do prawidłowości naliczeń. Zwrócić należy również uwagę na to, że oprócz wskazanych w fakturach opłat za świadczenie usług telekomunikacyjnych, których zasadności powód nie dowiódł, wskazano także opłaty doliczone. Podobnie powód nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność zasadności oraz wysokości tych opłat. Przedstawione faktury nie pozwalają na zweryfikowanie istnienia wskazanych w nich zobowiązań. Na okoliczność istnienia zobowiązania pozwanej z tytułu kary umownej powód przedstawił dowód z noty obciążeniowej nr (...). Podobnie jak w odniesieniu do faktur, z dokumentu tego niewiele wynika. Znajduje się tam naliczenie określonej kwoty w związku z niedotrzymaniem warunków umowy. Powód nie przedstawił żadnego dowodu pozwalającego ustalić, jakie warunki umowy nie zostały dotrzymane i czy taki fakt kreuje jakiegokolwiek zobowiązanie pozwanej. Co prawda z treści ust. 7 "Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych" wynika istnienie zobowiązania o zwrot przyznanej abonentowi ulgi. Niemniej jednak zobowiązanie to wynikać miało z umowy dla okresu promocyjnego. Z żadnego dowodu nie wynikało, by umowa miała zostać w ogóle zawarta w jakiegokolwiek ofercie promocyjnej. Z umowy tej nie wynika również, by operator telekomunikacyjny miał przyznać pozwanej jakąkolwiek ulgę.

Niezależnie od niewykazania przez powoda istnienia oraz wysokości roszczenia, powód nie udowodnił również, by roszczenie takie miało przysługiwać właśnie jemu. W tym zakresie zwrócić należy uwagę na to, że zgodnie z treścią art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W takim stanie rzeczy powód winien był wykazać również, że doszło do skutecznego przelewu wierzytelności, która miała przysługiwać (...) S.A. Na tę okoliczność przedstawił dowód z umowy z 20 maja 2016 roku. Zwrócić należy uwagę na to, że po stronie cedenta występował członek zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Co prawda z umowy wynikało, że spółka ta miała działać w imieniu i na rzecz (...) S.A., jednak z żadnego dowodu nie wynikało, by tak było. Co więcej przedstawiona umowa z 20 maja 2016 roku była umową ramową. Powód nie przedstawił żadnego dowodu, z którego wynikałoby, że przedmiotem cesji miała być jakiegokolwiek wierzytelność, która przysługiwałaby (...) S.A. wobec pozwanej. Na tę okoliczność powód przedstawił wyłącznie dokument zatytułowany "Załącznik nr 3 do Porozumienia nr 3 do Umowy Ramowej Przelewu Wierzytelności z dnia 20 maja 2016 roku". W załączniku tym nie wskazano jakiegokolwiek danych pozwalających na ustalenie, że przedmiotem przelewu wierzytelności miała być jakiegokolwiek wierzytelność wobec pozwanej, zaś w uwidocznionych punktach tego załącznika widnieją wyłącznie dane M. K..

Mając na uwadze powyższe okoliczności sąd uznał powództwo za nieuzasadnione, wobec czego orzekł jak w pkt I sentencji.

O kosztach procesu sąd orzekł odpowiednio do treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na poniesione przez pozwaną koszty procesu składały się: zastępstwo procesowe w wysokości 1.800 złotych oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych. W takim stanie rzeczy orzeczono jak w pkt II sentencji.